

Kehitysavusta leikattava

Kehitysapua jakavat järjestöt julkaisivat Helsingin Sanomissa koko sivun mainoksen, jossa ne vastustivat viime aikoina keskusteltua tukirahojen järjeistämistä. Listassa oli enemmän järjestöjä kun laskea jaksoi – mutta me veronmaksajat varmaankin jaksamme kustantaa monenkin niiden toiminnan. Kuten ehkä myös kyseisen kalliin mainoksen?

Kuitenkin nämä rahat ovat vain pisara kehitysavun meressä. Ehkä järjestöjen kannattaisi viisaasti pitää pienempää suuta, ettei näitä asioita käytäisi miettimään liiaksi. Kehitysavun kokonaissumma on miljardin euron suuruusluokassa. On helppo laskea montako veronmaksajaa tarvitaan kustantamaan kyseinen potti. Luku päätyy kuusinumeroiseksi ja vapaaehtoisia maksumiehiä löytynee jonoksi asti?

Velkaa otetaan tänä vuonna 13 miljardia, josta siis miljardi tullaan viemään vailla vastinetta ulkomaille. Näin varmaankin voi perustellusti kärjistää, sillä jos ei olisi kehitysapua niin lainaa joko ei otettaisi niin paljon tai varat käytettäisiin kotimaassa. Takaisinmaksun päivä koittaa ja korko raksuttaa - terveisiä vaan nuorille ja jälkipolville. Ja tulevina vuosina aikomus on vain kasvattaa summaa.

Kehitysavun hyödyllisyydestä, todellisista vaikutuksista ja sen päätyemisestä oikeiden tarvitsijoiden ulottuville voi keskustella. Monesti vapaaehtoinen apu voisi olla tehokkaampaa. Lisäksi se olisi oikeudenmukaisempaa – se antakoon, jolla on mielestään varaa. Sama pätee myös pakolaisvirtojen vastaanottoon. Ne eivät saa olla lama-aikana liian pyhiä asioita karsittaviksi.

Niukkuutta jaettaessa on aina kyse arvovalinnoista. Tuskin monikaan sinänsä vastustaa maailman köyhien auttamista, mutta itsellämme ei ole nyt liiaksi mistä irroittaa. Valtion budjetissa ovat vastakkain tuki kasvavan työttömien joukon työllistämiseksi ja kehitysavun lisääminen. Hallituksen arvot ja vastuu ovat täysin hukassa, jos tässä tilanteessa ei vedetä kotiin päin.

Jani Mäkelä
Lappeenranta